

[Axel Sørensen.]

lem hr. Weikop gav udtryk for. Lovforslaget går ud på at stadfæste, hvad der er kutyme inden for danske beværtninger, nemlig at bryggerierne afholder sig fra at bidrage til finansiering af anlæg og drift af beværtninger og gæstgiverier.

Lovforslaget har vel til hensigt, at der, hvis Danmark inden så længe bliver optaget i fællesmarkedet, ikke skal blive tale om nogen forskelsbehandling af leverandørerne, enten det drejer sig om danske eller udenlandske. Hvis lovforslaget vedtages, har man udsigt til at kunne hindre, at konkurrencen antager former, som er os ukendte, og som kunne komme til at virke højest uheldigt og skadeligt for den danske beværterstand, derved at restauranter og gæstgiverier kunne overtages af leverandører af stærke eller svage drikke og således blive ensrettet i den forstand, at de kun måtte sælge produkter fra vedkommende måske udenlandske leverandør eller fremstiller af vin- og ølsorter. Det er noget, som vi her i landet ikke er interesseret i og ikke ønsker skal blive en realitet.

Derfor kan vi også tiltræde, at aktierne, i tilfælde hvor adkomsten til at drive beværtning og gæstgiveri er knyttet til aktieselskabsformen, skal lyde på og noteres på navn, og at der til aktiernes overdragelse kræves samtykke fra bestyrelsen. Målet må være, at formen for at drive en beværtning eller et gæstgiveri her i landet fortsat kan være identisk med den form, vi nu kender.

Jeg kan se af fremsættelsestalen — og det har også været berørt her i tinget — at hotel- og restaurationsbranchen har været betænkelig med hensyn til finansieringen. I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at vedrørende den fremtidige finansiering kan der, når beværtninger og gæstgiverier overtages af den yngre generation, opstå vanskeligheder, og jeg tror, det vil være nyttigt, om den højtærede handelsminister foranlediger, at der foretages en undersøgelse vedrørende disse forhold og vedrørende muligheden for en imødekommenhed, således at de finansieringsproblemer, der kan opstå ved generationsskifte, kan løses.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Kai Moltke: Det forekommer mig, at dagen i går og dagen i dag først og fremmest viser en vis nervøsitet på forskellige felter, hvor det drejer sig om et af hovedpunkterne i fællesmarkedsordningen, nemlig kapitalens frie bevægelighed. Man ser pludselig, at der kan findes skyggesider. Det var tilfældet i går med aktieselskabsloven. Man skal være lige, men man skal alligevel ikke være alt for lige, og så foreslår man noget, som heller ikke er alt for effektivt, for ikke at komme i strid med sine almindelige principper.

På samme måde ligger det i dag med ændringen af beværterloven. Man kan jo ikke udelukke danske bryggerier, danske vinhandlere og andre leverandører fra at deltage i finansieringen, hvis man åbner sluserne for lignende foretagender i udlandet. Det er vel hovedårsagen til, at lovforslag af denne art ser dagens lys. Den højtærede handelsminister siger jo rent ud, at det er de udenlandske vinfirmaers og måske de udenlandske kædefirmaers eventuelle indtrængen på markedet, som man imødeser med en vis nervøsitet.

Denne nervøsitet er berettiget, og jeg vil med glæde på mit partis vegne støtte bestræbelser i den nævnte retning. Da man ikke kan bryde partiernes grundønske om tilslutning til fællesmarkedet, er der ikke andet at gøre end at søge frem til en form for indskrænkning over for udenlandske fremstillere og forhandlere af stærke og svage drikke. Hvad de svage drikke angår, må også jeg indrømme, at det ikke står mig fuldstændigt klart, hvor vidt dette begreb går, om det standser ved sodavand, eller man skal have mælk, te og kaffe med; det må i alt fald præciseres i nogen grad.

Jeg forstår altså, at formålet er, at man vil skabe en vold mod en sådan indtrængen i beværterbranchen fra udenlandske firmaers side og særlig mod de store kæder, som kunne tænkes at ville optræde som konkurrerende parter ved finansieringen af beværtninger. Nu har det ærede medlem hr. Albertsen naturligvis ret i, at der kan opstå vanskeligheder, og nogen form for finansiering skal der jo til. Man har nævnt f. eks., at man må have særlige finansieringsinstitutter, hvis denne nyordning skal træde i kraft. Ja, det kan lyde tillokkende,